

Svým černým tělem vzbuzovala žízeň
po celou zimu,
pak ale náhle zazněl tón
a cosi propuklo a z nahořklého dřeva
/ jako když mladý bůh se hněvá /
na světlo vyšly květy.

A mne se neptejte, snad povědí to včely
o zlatém zvonu,
který obklopuje strom,
o skvělém tajemství
tak skvělých jeskyň bílých,
o každém květu, každém květu tom.

A mne se neptejte, nic nepovím a nevím,
jen to, že blýsklo se
a z nahořklého dřeva
/ jako když mladý bůh se hněvá /
na světlo vyšly květy – trnka rozkvetla.

Crambe tataria

